ชื่อเรื่อง : การศึกษาวิธีการแปลงคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาโดย วิธีการของทบวงมหาวิทยาลัย วิธีการแปลงเป็นคะแนนมาตรฐาน และวิธีการเทียบมาตราโดยใช้ข้อสอบร่วม

ผู้วิจัย : นางสาวน้ำฝน กันมา

ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. สำราญ มีแจ้ง

ประเภทบทนิพนธ์ : วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2543.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิธีการแปลงคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา โดยวิธีการของทบวงมหาวิทยาลัย วิธีการแปลงเป็นคะแนนมาตรฐานที (T-Score) และวิธีการเทียบมาตราโดยใช้ข้อสอบร่วม (Anchor Tests Equating) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 1,642 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดย ใช้แบบสำรวจคะแนนผลการเรียนสะสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และขอคัดลอกคะแนนวัดความสามารถวิชาภาษาไทย ของกรมสามัญศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแปลงผลการเรียนสะสม เปรียบเทียบคะแนนแปลงผลการเรียนสะสมที่ได้จากวิธีการแปลงคะแนนผลการเรียนสะสมแบบต่าง ๆ ระหว่างโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันโดยใช้ F – Test หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแปลงผลการเรียนสะสมแบบต่าง ๆ กับคะแนนผลการเรียนสะสมจำแนกตามขนาดโรงเรียน จำแนกตามรายโรงเรียน และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแปลง ผลการเรียนสะสมแต่ละวิธีโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การแจกแจงของคะแนนแปลงผลการเรียนสะสมโดยวิธีการของทบวงมหาวิทยาลัย วิธีการแปลงเป็นคะแนนมาตรฐานที (T-Score) และวิธีการเทียบมาตราโดยใช้ข้อสอบร่วม (Anchor Tests Equating) พบว่า

1.1 การแจกแจงคะแนนแปลงผลการเรียนสะสมโดยวิธีการของทบวงมหาวิทยาลัย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 18.40 ค่าสูงสุดเท่ากับ 66.52 และค่าต่ำสุดเท่ากับ 2.17

1.2 การแจกแจงคะแนนแปลงผลการเรียนสะสมโดยวิธีการแปลงเป็นคะแนนมาตรฐานที (T-Score) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.45 ค่าสูงสุดเท่ากับ 55.18 และค่าต่ำสุดเท่ากับ 17.37

1.3 การแจกแจงคะแนนแปลงผลการเรียนสะสมโดยวิธีการเทียบมาตราโดยใช้ข้อสอบร่วม (Anchor Tests Equating) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.70 ค่าสูงสุดเท่ากับ 58.99 และค่าต่ำสุดเท่ากับ 19.90

2. คะแนนแปลงผลการเรียนสะสม โดยวิธีการของทบวงมหาวิทยาลัย วิธีการแปลงเป็นคะแนนมาตรฐานที (T-Score) และวิธีการเทียบมาตราโดยใช้ข้อสอบร่วม(Anchor Tests Equating) ระหว่างโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน พบว่า

2.1 โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีคะแนนแปลงผลการเรียนสะสมโดยวิธีการของทบวงมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

2.2 โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีคะแนนแปลงผลการเรียนสะสมโดยวิธีการแปลงเป็นคะแนนมาตรฐานที (T-Score)ของนักเรียนโปรแกรมวิทย์ไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนโปรแกรมศิลป์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแปลงผลการเรียนสะสมสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

2.3 โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีคะแนนแปลงผลการเรียนสะสมโดยวิธีการเทียบมาตราโดยใช้ข้อสอบร่วม (Anchor Tests Equating)ของนักเรียนโปรแกรมวิทย์ไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนโปรแกรมศิลป์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแปลงผลการเรียนสะสมสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

3. คะแนนแปลงผลการเรียนสะสมในแต่ละวิธีมีความสัมพันธ์กับคะแนนผลการเรียนสะสมสูงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งภาพรวม ตามขนาดโรงเรียนและรายโรงเรียน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแปลงผลการเรียนสะสมโดยวิธีการของทบวงกับวิธีการแปลงเป็นคะแนนมาตรฐาน (T-Score) และวิธีการเทียบมาตราโดยใช้ข้อสอบร่วม (Anchor Tests Equating) มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ